

abych trochu osánila; neb kdo to nezkusil, neví, co jest to operace a proto se mně můj neduh vrátil znovu. Pak měl operaci zase manžel a to už mu naskákalo těch bulek po každé straně asi čtyři po vřehu, a uvnitř jich měl mnoho, ale jako bohatý brách. Když doktor vyřezal ty první, již byly jako malá slepičí vejce. Když pak za týden mu chtěl doktor vyndat stehy a rozvázal obvaz, již měl zase jiné na těch samých místech, a tak ho operovali až do září. Teprv, když viděl, že to není nic platné, tak doktor napsal psaní královnu lékařů do Omahy a odporučil jej tam. Tak jsme jeli začátkem října oba do Omahy, kde se manžel u odborného toho lékaře dal prohlédnout, i krev mu prohlédl, načež mu řekl, aby jel domů a vícekrát operovat by se nenechal a nic jiného. A ještě toho dne dostal náš doktor od něj dopis, v němž mu sdělil, co mu schází, a též pravil, že má v krku "raka". Lékař sám nevěděl, jak má tak hroznou zvěst říci, tak to řekl dešť, a ta se zase bála to říci nám, ale říci to přece musela. Teď si můžete, milí čtenáři a čtenářky "Ž. H." pomyslet, kdo trochu cítíte, co následovalo, že si ani na to neschválně vzpomenu. To byla pro nás ohromující rána, která se snad nikdy nezhojí, neb jsme stále duševně v nuznosti; a pak jsme zavázali, že jest všemu konec a marně všecko léčení. Když jel muž do Omahy, peníze na cestu si vydlužil a ještě zasel do redakce "Pokroku", kde si předplatil na "Pokrok", jemu tak milý časopis, ale mluvit již nahlas nemohl, jenom pošeptal, a toho se chudák nenadál, že už ho bude čísti jenom 14 dní a pak již nemohl, tak jsem u něj seděla a musela jsem mu ještě čísti sama; ale poslední dva dny před smrtí již jej všecko omrzelo a nechtěl již slyšet nic. Poslední jeho slova byla: "Budte u mne, neodcházejte ode mne." Tak, draží čtenáři a čtenářky, jsem si vzpomněla znovu, když jsem četla dopis v "Pokroku" od p. Franka Bureše ze St. Paul, Nebr., jestli jste ho také četli, o tragické smrti jeho syna, též s těmi posledními slovy i podobnost nemoji, jenom že on to měl na ruce a můj manžel na krku, tak jsem si při tom dopise zaplakala. Manžel můj zemřel dne 6. listopadu ve stáří 51 roků, ještě tedy dosti v mladém věku a zanechal zde osm nezaopatřených dětí — stáří od čtyř do dvaceti šesti roků. Nejstarší syn jest již druhý rok pod praporem Strážníka Sama, neb se dal k národní armádě, když povstaly nepokoje s Mexikem; teď jest již asi mezi těmi co jedou do Francie. Mladší dva jsou teď v první výzvě a v první třídě, tak čekají jen na rozkaz, kdy mají jet, mne tady nechají samu opuštěnou s těmi malými, od čtyř do šestnácti roků, z nichž nejstarší jest holka a ta chce být učitelkou; letos pojedou do Peru, kde bude chodit do letní školy. Jest to pro dívky největší bohatství, když jim rodiče mohou dát vzdělání a nemohou jim pomoci penězi. Takové dívky se též tak nezkaží, když přijdou mezi lepší společnost. Nejstarší syn mně povolil \$15 ze svého platu a vláda nyní mně dává \$30.00 měsíčně podpory mámo jeho \$15.000, což dělá \$45.00, ale to jsem dostala až po manželově smrti a on nám posílal stále, co byl otec nemocen po celý čas. A jaké psaní psal dvěma větším bratrům, to byste, drahé matky, nad tím zaplakaly. Mezi jiným psal, jak si mají vážit matky, dokud jsou ještě doma, aby měli ještě domov, jestli se kdy z vojny vrátí, nebo jestli ještě ztratíme naši drahou maminku, nebudeme se mít kam vrátit, nebudeme již mít žádného dčmova. Mně píše: Jen, maminko, posílejte děti do školy a jestli se vám nebude dostávat, jen píše, já se uskrvnu a budu vycházet s méně; jen když oni nemusí litovat jako já, že jsem nechočil o pár roků déle do školy. Po narukování v prvním roce za dva měsíce udělal seržanta, a rád by to byl přivedl výše, ale nešlo to již. Chtl chodit též do důstojnické školy, ale psal, že teď se bojí dělat z Čechů důstojníky, když je válka s Rakousko-Uherskem. Píše, že jest u jejich pluku šest Čechů a to že se vždycky sejdou dohromady a pohovorí si česky, že se za to žádný nestydí. Četla jsem též dopis z jeho setniny v "Pokroku" od vojína z Omahy, myslím, že jméno jeho bylo Vacek, jest to Co. L. 134

U. S. Inf., Camp Cody, New Mexico. Mně syn napíše psaní správně česky, ale říká, že mu to tak nejde, že musí na to moc myslet. Co byste tak, drahé matinko, říkaly, kdybyste takového syna měly ztratit? Na to si neschválně pomyslet, raději si myslet, jaká to bude radost, až se naši miláček jednou zase vrátí, zdraví a jako vítězové, jak jim vyjde vstříci otevřenou náručí a přivinem je zase jednou na své srdce a pak bude naše radost tím větš nad takovými hrdiny (jen kdyby raději boj se již skončil), aby již tady byli zpět. Mám všechny dívky hodné, tak že mám v nich jedinou útěchu, neb zde nemám přítele žádného z naší strany a od mojích drahých ze staré vlasti se nemůžeme nic dovést již přes 2 roky. Mám tam též bratra ve vojně, zlatí jest ještě na živu, neb musel jít hned na začátku války a již mu bylo 47 let, a nejstarší jeho syn, 19 roků starý, šel o pět roků dříve nežli on. Tak milé matky, přihlaste se též v "Ž. H.", která z vás je tak nešťastná jako já a ještě nepřetám, jenom si stále myslím, jaká to bude radost, až se moji synové navrátí zpět, ze shledání s nimi, budu-li sama do té doby živa. Teď nám již nastalo jaro, budem se zabývat veselější prací v té milé přírodě, neb mně již sazeníčky rostou a již začne nejdříve sázení cibule. Já již mám již koupené osm kvartů a myslím, že ještě nějakou přikoupím. Mám přes pět akrů zahrádky pro zeleninu, neb ji pěstuji na prodej a když je dobrý rok, utržím za ni hezké peníze a někdy taky nie, jako byl loňský rok; ale cibule ta se vždycky uvede. To musím všecko okopávat a vám, milé farmářky, to mužčkové z většího dílu zoraží, tak že máte lepší výhodu než my měšťanky. Měla bych, milé družky, ještě mnoho psát, jak zde pokračujeme s naší pomocnou prací, neb jest zde též odbočka Č. K. a dělají zde též krásné přednášky, ale to si musím nechat na příště; pakli paní pořadatelka nehojí tento dopis do koše, neb se to podobá více románům nežli dopisům; pakli se nehodí k uveřejnění tak se též proto hněvat nebudu. Přejí vám všem — etné redakci, pí. pořadatelce, čtenářům a čtenářkám šťastné a veselé Velikonoce a hodně té malované pomlázky. Čtenáři přátelky! Přijměte vřelý dík za příspěvek pro naši českou akci, jakož i za dopis, který s radostí vřazujeme do naší ženské státi. Nevím, jakým způsobem by se byl váš dopis vynesl; leč zřejmě to asi nebylo, neboť každý dopis vždy je nám stejně vítán. Na vaše syny můžete být skutečně hrdou, a přeji vám, by se šťastně k vám co vítězové navrátili. Srděčně zdraví celou vaši etnou rodinu, a těší se opět na brzký dopis. Pořadatelka.

moc málo spotřebujeme. Někdy nám vydrží za 50 centů na dva měsíce a někdy ještě déle. My bílou kávu nesladíme. — Nyní, abych se vám všem pochlubila, že mám nasazených již šest kvočen na kuřátka; tak se na tu havěť těším. Dám tomu dobrou obsluhu, jen aby byla kuřata pěkná; mými jich vypěstovat asi tři sta. Husy také již nesou, tak nevím, jak to vyvedou. Jsou to prvníčky, jež na mojí žádost mně můj starý na podzim koupil. Dříve jsme husy neměli; nechtěla jsem totiž míti mrzutost se sousedy; ale ti jedni Němci nám honili své husy a kachny svévolně do naší kuřice, tak na se takových dohráček obávat! Zimu od vánoc jsme měli ucházet a až devátého března jsme tu měli největší bouři za celou zimu. Nyní však již není po sněhu ani památky a farmáři začínají dělat v poli, což je žádoueno, aby brzy začali. Chtl jsem přemýšlet o "Ženské Hirdky", neb "bejby" malé nemám — to už jest odrostlé. Naše nejmladší debruška Helenka je stará tři roky a tři měsíce. Již povídá také o škole; počítat umí do jednaté, pak ale přeskakuje. Taky už píše své jméno, však k tomu by ani kocour nerozuměl. Tak na vánoce jsem měla v "Ž. H." dopis, který jsem ale nečetla, ježto jsem právě to číslo nedostala. Tak mne přešla chuť na další dopisy. Srděčný pozdrav paní pořadatelce a ostatním. Čtenáři přátelky! Těší nás, že jste opět zavítala do "Ž. H. a doufám, že tak častěji učiníte a sdělíte nám, jaké stěší budete mít s kuřátky. Mělo by i více našich hospodyněk se pochlubit a tak jedna druhou dodávají chuť ku práci. Pravdu dite, že chudý člověk musí a musí dosud ještě šetřit, tak aby vycházel. Milá přítelky, dopis Vás byl uveřejněn v nedělním čísle 23. pros. a v týdeníku, 26. Přejete-li si ono číslo, tož vám je s radostí zašlu. Přejí vám, jakož celá etné rodině vaší šťastné a veselé svátky. Srděčně vás zdraví Pořadatelka.

Německý úspěch na západě není žádnou pohromou

Počet zajatých je sice velký a kořist značná, ale nejedná se o porážku spojenců.

Washington, D. C., 28. března. — Německý nápor proti anglickým liniím nalézá se v řachu téměř na všech částech bitevní linie a bitva, jež považována je pravem za jednu z největších, jaké svedeny byly kdykoliv v historii, uvázíme-li počet vojska na západě se podléhajícího a obrovské množství všech válečných přístrojů do bitvy vržených, vehází do druhé své fáse. Němci, kteří v první fázi této bitvy dočtili úspěchu, čelí nyní stále houževnatějšímu odporu. Výsledky nového tohoto zápasu nebudou známy po několik dní.

Němci prohlašují, že docílili velkého vítězství a zvláštní důraz kladou na množství získaných zajatců a kořisti, ale všechno to není žádným naznačením, že spojence potkala katastrofa. Německé ztráty jsou dvakrát tak velké jako anglické v mrtvých a raněných. Němci v první den oznámili zajetí 15,000 Angličanů, druhý den 9,000 a třetí již jenom 5,000. Tyto číselce nejlépe svědčí o tom, že prvních úspěchů docílili výhradně jenom překvapujícím útokem, v důsledku kteréhož v některých sekcích Angličané museli nastoupiti rychlý ústup, tak že ani svoje raněné nemohli vzít s sebou. Mezi zajatci, získanými Němci, nepočetných značné procento bylo raněných.

V dřívějších nápirech Němci získávali mnohem větší počet zajatců. Tak, ku příkladu, v náporu v Itálii získali 100,000 zajatců v prvních pěti dnech a u Verdunu oznámili 40,000 zajatců za pět dní. Angličané a Francouzové ve své společné ofenzivě u Arrasu získali 45,000 zajatců a téměř 500 děl v prvních několika dnech.

Nutno také pamatovati, že Němci nezískali v spustošeném území terain příliš velké strategické ceny. Angličané ocitli se nyní na bývalé své linii, dobře opevněné a podpírané dobrými základnami v týlu. Němci mají za sebou pustinu, kterou jsou nuceni rychle organizovati. Němci v překvapujícím útoku měli převahu v počtu, ale i o tuto výhodu nyní přicházejí, neboť spojení vrhli do bitvy svoje rezervy, které jsou schopny zachrániti situaci. Události mohou rychle vyvíjeti se ku prospěchu spojenců.

Optické oddělení pro vaši výhodu.

Optická služba, v které Vám lze složití Vaši důvěru, nebyla vytvořena v okamžiku. Není profesí, která by vyžadovala více umění a zkušeností, jako jest zkoušení očí a upravování brýlí. Nežli jsme velkých výdajů zdokonaliti toto oddělení na nejvyšší stupeň působnosti. Nechtě toto je srozumitelné.

Že každý případ jest opatrně uvážěn. Každé oko jest vědecky prozkoumáno. Každý pacient obdrží nejpřesnější zájem vycvičeného optického odborníka. Zda-li brýlí nepotřebujete, rozhodně Vám to sdělíme. Zda-li jsou však nutnosti, upravíme Vám je co nejdokonaleji možno a čísti budeme cenu též velmi mírnou. Porouchané čočky rychle jsou nahrazeny.

A. CECHA, OLDŘICH CECHA
čestí optikové,
1248 jižní 13. ulice, OMAHA, NEB.

---

21 centů DOBRÁ KÁVA libra 21 centů

Tato káva, již od 10. října prodáváme za 21 centů, nalezla všude hojně obliby pro dobrou jakost a výtečnou chuť. Lepší druhy kávy prodáváme po 24 a 26 centech libru. Vzorky naší kávy zašleme zdarma na požádání.

Objednávky vyplňujeme od 25 liber výše a proti zaplacení předem pouze, se zárukou, když zboží neuspokojí, můžete je vrátit a obratem pošty obdržíte vaše peníze zpět.

Čaj, koření i jiné kuchyňské potřeby za ceny mírné. — Pište si o ceny.

Za solidní obsluhu a naprostou poctivost vám ručíme. Zvláště krajanům v Nebrascce a okolních státech jest velkou výhodou objednat od nás, neboť dovozná jest nepatrná a dodávka poměrně rychlá. Pamatujte, že čím jest objednávka větší, tím dovozná přijde laciněji.

OMAHA COFFEE MILL
FRANK ŽALOUDEK, majitel
1904 South 13th Street, OMAHA, NEB.
V tom samém obchodě od roku 1905.

Sikmý cypřišový cribbing - 4, 5 nebo 6 palců

My si upravujeme vlastní náš cypřišový cribbing takovým způsobem, že, když jest hotov, je téměř plný palec tloušťky. Na prvním místě, tato 6", čís. 1, cypřišová fencovka jest přes jeden palec tloušťky. My z ní uběříme jen tolik na jedné straně, aby se získal hladký povrch a aby ještě zůstalo prkno samo tlustým. Není divu, jež by se vyrovnalo cypřiši na cribbing. Je to jedno z nejtrvanlivějších a nejpěknějších a při tom nejlepších prken ku přibíjení, ježto se nerozštěpí.

Nechtě jistě s námi počítáte na materiál pro corncrib, pakli jste v trhu pro něco tohoto druhu. Rozumějte, že my udáváme cenu s dodávkou na nejbližší vaši stanicí.

C. HAFER LUMBER COMPANY, Council Bluffs, Iowa

Union State Bank
ČESKÁ BANKA
Boh 16. a Dodge ul., Proti poště, OMAHA, NEB.
Základní kapitál \$200,000.00.
Vklady jsou zaručeny bankovním státním fondem, pro ten účel založeným.
Čestí úředníci ochotně a rádi obslouží české své krajany a udělí jim finanční rady.
F. C. HORÁČEK, předseda
JAK. HORÁČEK, místopředseda
L. M. MIELENZ, kasír
EMIL KAVALEC, výp. kasír.

Bliss & Wellman
kommissionáři dobytkem
Exchange Building, Stock Yards Station,
SOUTH SIDE OMAHA, NEBRASKA.

Jame již v tomto obchodu 20 roků. Naše vlastní zkušenost a znalost v spojení se silami, které pro nás pracují, — mají též dlouholetou zkušenost. A proto můžete s důvěrou se na nás spolehnouti, nám věřiti. Učinili jsme 6 milionů dolarů obratu obchodního v této době, což doveduje, že zasloužíte maji v nás důvěru a že jsme jim získali ty nejvyšší ceny za jakost dobytka, jež trh poskytoval.

Blahoviční balsám
nejjistější prostředek proti kašli. Buďte ním stále zaručeni. Láhev 25c a 50c.
V lékárně
Beránek & Syn
již. 16. a William ul.,
OMAHA, NEB.

Dr. B. DIENSTBIER
český zubní lékař
715-716 City National Bank Building
(16. a Horney ulice)
TEL. DOUGLAS 4294

Edward J. Svoboda
právník
1502-12 City Nat'l Bank Bldg.
Tel. Douglas 992.
OMAHA, NEB.

Na obrázku naseem spatřujeme mohutný pařez, který sloužil za krytí německým ostrostřelcům, kteří odtud nepřetržitě stříleli na francouzské zákopy první linie. Francouzové pařezu se znocnili a francouzský voják ochotně vlezl si do skryše, když fotograf tuto podivnou skryš fotografoval.

Na obrázku naseem spatřujeme mohutný pařez, který sloužil za krytí německým ostrostřelcům, kteří odtud nepřetržitě stříleli na francouzské zákopy první linie. Francouzové pařezu se znocnili a francouzský voják ochotně vlezl si do skryše, když fotograf tuto podivnou skryš fotografoval.